

„Mistře, kde bydlíš?“ (Jan 1,35-39)

Z přípravné katecheze

Všichni lidé bez rozdílů věku, barvy pleti anebo kultury zakoušejí touhu/tušení nekonečna, protože souvisí s „nejkutečnější“ pravdou života. Nelze ji popřít, my sami jsme touto touhou, naším naprosto autentickým bytím je „myslet na nekonečnost“. Není to jen něco příležitostného jako pocit, který vytryskne z melancholického srdce na jaře, je to jednoduše sám celý život. Proto toužit po nekonečnu znamená přát si život v plnosti: neupřednostňovat jen jeden rozměr života, ale život se všemi jeho částmi. Tato touha je totiž sjednocující linie, která spojuje dohromady všechny jednotlivé chvíle, situace a okolnosti života. Dovoluje vycítit jednotu mezi láskou tvých rodičů a tvým přáním osamostatnit se; jednotu mezi hněvem kvůli nespravedlnosti a soucitem v utrpení; jednotu mezi potřebou milovat a být milovaný a povoláním přinášet užitek. Bez jednoty, kterou vytváří tato touha pronikající každou buňku tvé bytosti, by tvůj život byl jen hromadou navršených skutků a událostí, souhrn pokusů a tápání, bez schopnosti budovat svou osobnost. [...]

Celý život je touto touhou, avšak – nezapírejme – všechny naše snahy o její naplnění se zdají zbytečné a prázdné. Naše snahy – ano, ale možnost naplnění – ne! Naše touha by byla marná a absurdní, jestliže by nikdy nemohla být uspokojena. Zde se však neříká, že my jsme ti, kteří ji mají utišit. Jsme „schopni“ být spokojeni, ale ne najít spokojenost v sobě samých. Žízeň, která vysušuje hrdlo člověka, mluví o tom, že (člověk) je schopen pít vodu, ale ne o tom, že on sám je pramenem čerstvé a průzračné vody, která žízeň uhasí. Tak i člověk je schopen nekonečna, je „capax Dei“, protože může Boha přijímat, když mu Nekonečno (Bůh) vyjde naproti, a ne proto, že by si nekonečno, po němž touží, byl sám schopen stvořit. Když si člověk uvědomí svou „schopnost Boha“ (capax Dei), jeho touhu a očekávání obejmě svoboda a promění je v prosbu. Skrze tuto prosbu se člověk stane pravdivým bytím.

Píseň na výstav: Žalm 42

Jako laň dychtí po bystré vodě, duše má touží po tobě, Bože.
Slzy jsou chléb můj v noci i ve dne, kdepak je Bůh tvůj, kde kdo se ptá mne.
R: Po Bohu žízním, po Bohu živém, po Bohu žízní duše má. (2x)

Píseň: Confitemini Domino

Confitemini Domino, quoniam bonus. Confitemini Domino, alleluja.

3. Dialog s Ježíšem Životem

Modleme se společně: Ježíši, Živote, na místo mého srdce ať tluče tvoje srdce. Na místo mé lásky k Bohu, k bližnímu a ke mně samému(a) ať nastoupí tvoje láska. Na místo mého hříšného lidského života ať nastoupí tvůj život. A tento život ať se projevuje v skutcích, abych mohl(a) jako svatý Pavel říci: „Žij ve mně Kristus“. Žij ve mně, Ježíši, Živote.

Prosby a přímlyvy – R.: Tebe, Pane prosím, o tvou sílu prosím.
Tebe, Pane prosím, oslav se na nás jen prosím.

Prosíme tě za Afriku: Dej, Pane, ať mladým generacím tohoto kontinentu sužovaného bídou a sociální nespravedlností nechybí odvaha stavět svůj život na pravých hodnotách. **R.**

Prosíme tě za rozlehlou Asii: Dej, Pane, aby lidé zemí, v nichž se rychle rozvíjí hospodářství a průmysl nezapomínali na nepopíratelnou lidskou důstojnost každého jednotlivce. **R.**

Prosíme tě za dalekou Austrálii a Oceánii: Dej, Pane, aby se národy těchto končin země nenechali svést relativismem a individualismem. **R.**

Prosíme tě za Jižní Ameriku: Dej Pane, ať ve vládách států na tomto kontinentu nechybí lidé, kteří nebudou hledat svůj prospěch a okamžitý zisk, ale skutečné dobro těch, za které nesou odpovědnost. **R.**

Prosíme tě za Severní Ameriku: Dej, Pane, ať lidem tohoto kontinentu nechybí ochota zříkat se nadbytku a dělit se s těmi, kteří postrádají základní potřeby. **R.**

Prosíme tě za naši Evropu: Dej, Pane, ať se probudíme z lhostejnosti a dovolíme tvému evangeliu, aby určovalo naše postoje a formovalo náš každodenní život. **R.**

Otče náš...

Píseň: Hospodin je můj Pastýř, nic nepostrádám. Má duše Pána velebí.
Má duše Pána velebí, můj Bůh je spása má.

Vylévám duši, prázdno je ve mně, v srdci to buší, navrať se ke mně!
Jsou chvíle bolesti, přijde i tíseň, ty však mé úzkosti proměníš v píseň.

R: Po Bohu žízním, po Bohu živém, po Bohu žízní duše má. (2x)

Propastná tůně po vodě volá, modliteb vůně šíří se zdola.
Modlím se k Bohu života mého, dělám co mohu, vždyť žiji z něho.

R: Po Bohu žízním, po Bohu živém, po Bohu žízní duše má. (2x)

Úkon klanění: Odpověď: *Klaníme se ti.*

Klaníme se ti, Beránku Boží, jenž jsi přítomen v křehkém kousku chleba.
Klaníme se ti, Beránku Boží, který přebýváš mezi námi.
Klaníme se ti, Beránku Boží, který na nás hledíš s nezměrnou láskou.
Klaníme se ti, Beránku Boží, který nasloucháš našim otázkám.
Klaníme se ti, Beránku Boží, který bereš na sebe naše břemena.
Klaníme se ti, Beránku Boží, který snímáš hřích světa.
Klaníme se ti, Beránku Boží, který nás zveš k následování.
Klaníme se ti, Beránku Boží, který jsi naším jediným Mistrem.
Klaníme se ti, Beránku Boží, který přinášíš světu pokoj Boží.

Píseň: Naplňuj mne Duchem svým

Naplňuj mne Duchem svým, naplňuj mne Duchem svým.
Nechci být prázdny džbán, naplň mne, Pane, sám.
Naplňuj mne Duchem svým, naplňuj mne Duchem svým.
Prosím tě, naplň mne, ať Duchem přetékám.

1. Naslouchám Ježíši Pravdě

Z evangelia podle Jana

Jan 1,35-39

Na druhý den zase Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „Hle, beránek Boží!“ Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“ Odpověděli mu: „Rabbi“ – to přeloženo znamená Mistře – „kde bydlíš?“ Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne.

Chvilé ticha

– ... **Jan stál se dvěma ze svých učedníků...** Ježíši, Beránku Boží, stojím před tebou s... [jméno] a chci ti jej/ji/je odevzdat.

– **Pohlédl na Ježíše...** Ježíši, hledím na tebe a chci všem o tobě říct: „Hle, beránek Boží!/Hle, můj Mistře! Hle, Spasitel světa!/Hle, můj Pán a můj Bůh!/Hle, Cesta, Pravda a Život!/Hle, světlo světa!/Hle, smysl mého života!/Hle...“

– **Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem.** I já jsem zaslechl(a) svědectví o tobě a proto jdu za tebou.

– **Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním.** Tvůj pohled se setkává s mým pohledem...

– **Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“ Odpověděli mu: „Mistře, kde bydlíš?“** I já s tebou rozmlouvám. Ty se ptáš a já ti odpovídám. Já se ptám a ty odpovíš...

Chvilé ticha

Modleme se společně: Ježíši, Pravdo, ty máš slova věčného života. Na místo mé mysli, na místo mých myšlenek dosad' sebe samého. Ty osvěcuješ každého člověka a jsi Pravda sama. Já chci uvažovat pouze tak, jak to učíš ty, chci soudit pouze podle tvých úsudků, chci myslet pouze tebe.

2. Kráčím s Ježíšem Cestou

Modleme se společně: Ježíši, Cesto, tvůj život je pro mně jedinou jistou cestou. Ty mi vytyčuješ cestu k Otci. Dej, ať ji poznávám a ať v každé chvíli kladu své nohy do tvých šlépějí. Každá jiná cesta, která není tvoje, je široká a vede špatným směrem. Ježíši, odmítám a zavrhuji každou jinou cestu, kterou jsi neukázal ty. To, co chceš ty, chci já. Ustav svou vůli na místo mé vůle.

Toužit po nekonečnu znamená přát si život v plnosti... – „Co byste chtěli?“ Jaké jsou moje nejhlubší touhy?

Bez jednoty, kterou vytváří touha po nekonečnu by tvůj život byl jen hromadou navršených skutků a událostí, souhrn pokusů a tápání, bez schopnosti budovat tvou osobnost. – „Mistře, kde bydlíš?“ Nakolik vztah s Kristem ovlivňuje mé skutky a události mého života?

Žízeň, která vysušuje hrdlo člověka, mluví o tom, že (člověk) je schopen pít vodu, ale ne o tom, že on sám je pramenem čerstvé a průzračné vody, která žízeň uhasí. – „Pojďte a uvidíte. [...] Šli tedy a zůstali u něho.“ Jakým způsobem zůstávám s Kristem a u něho?